HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 6v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

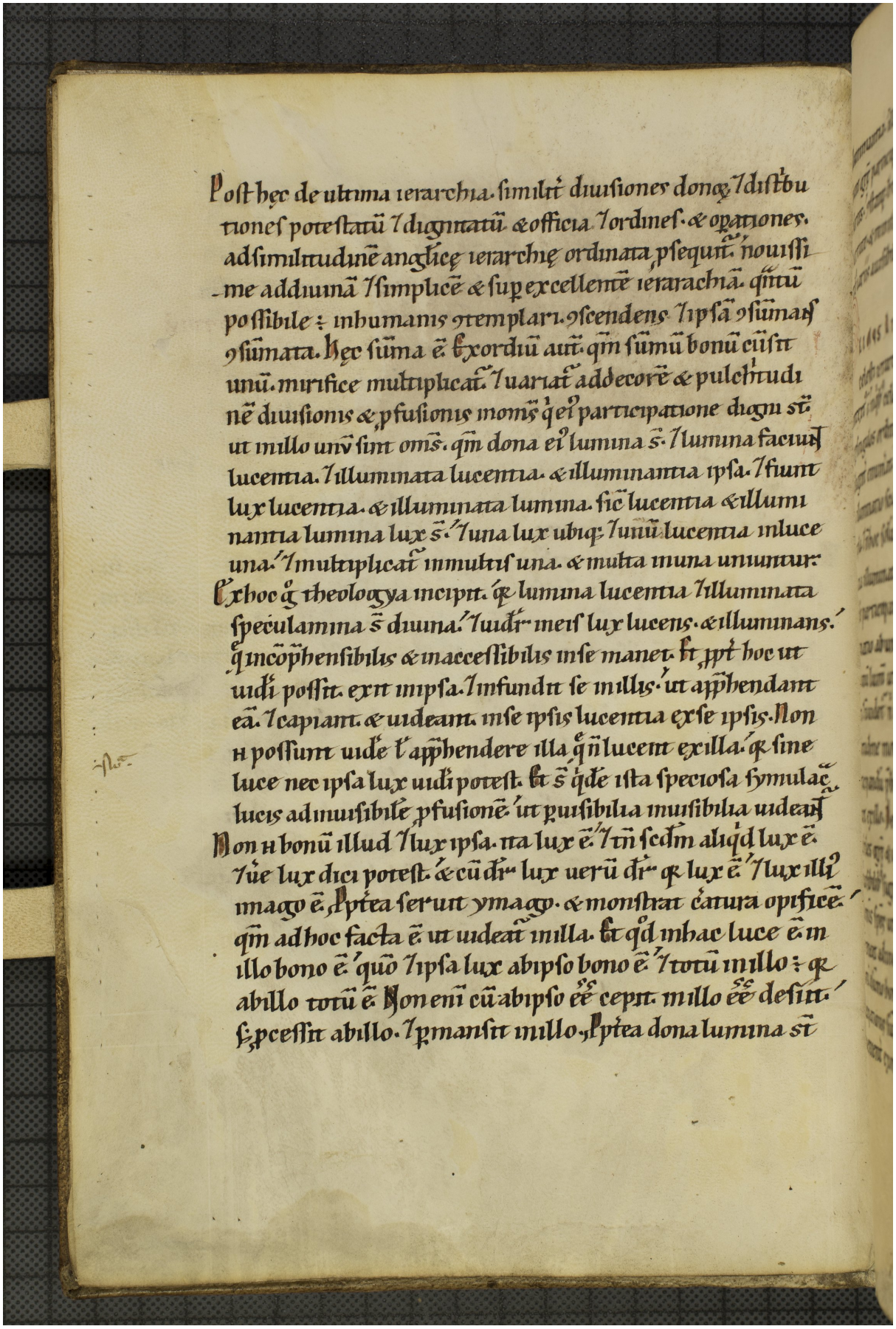

Post hęc de ultima ierarchia. similit̄ diuisiones donoꝝ ⁊ distribu
tiones potestatū ⁊ dignitatū. & officia ⁊ ordines. & opationes.
ad similitudinē anglicę ierarchię ordinata ꝓsequit̄. nouissi
me ad diuinā ⁊ simplicē & sup excellentē ierarachiā. q̄ntū
possibile ÷ in humanis ꝯtemplari. ꝯscendens ⁊ ipsā ꝯsūmans
ꝯsūmata. Hęc sūma ē. Exordiū aut̄. q̄m sūmū bonū cū sit
unū. mirifice multiplicat̄. ⁊ uariat̄ ad decorē & pulchitudi
nē diuisionis & ꝓfusionis in omīs q̄ eius participatione digni st̄.
ut in illo unū sint omīs. q̄m dona eius lumina s̄. ⁊ lumina faciunt
lucentia. ⁊ illuminata lucentia. & illuminantia ipsa. ⁊ fiunt
lux lucentia. & illuminata lumina. sic lucentia & illumi
nantia lumina lux s̄. ⁊ una lux ubiq; ⁊ unū lucentia in luce
una. ⁊ multiplicat̄ in multis una. & multa in una uniuntur.
Ex hoc ḡ theologya incipit. q̄ lumina lucentia ⁊ illuminata
speculamina s̄ diuina. ⁊ uidr̄ in eis lux lucens. & illuminans.
q̄ incōpr̄hensibilis & inaccessibilis in se manet. Et ꝓpt̄ hoc ut
uidi possit. exit in ipsa. ⁊ infundit se in illis. ut app̄hendant
eā. ⁊ capiant. & uideant. in se ipsis lucentia ex se ipsis. Non
n possunt uidē l' app̄hendere illa q̄ n̄ lucent ex illa. q̄ sine
luce nec ipsa lux uidi potest. Et s̄ q̄dē ista speciosa symulac̄
lucis ad inuisibilē ꝓfusionē. ut ꝑuisibilia inuisibilia uideant̄
Non n bonū illud ⁊ lux ipsa. ita lux ē. ⁊ tn̄ scd̄m aliq̄d lux ē.
⁊ uē lux dici potest. & cū dr̄ lux uerū dr̄ q̄ lux ē. ⁊ lux illius
imago ē. Ꝓpt̄ea seruit ymago. & monstrat c̄atura opificē.
q̄m ad hoc facta ē. ut uideat̄ in illa. Et q̄d in hac luce ē. in
illo bono ē. quō ⁊ ipsa lux ab ipso bono ē. ⁊ totū in illo ÷ q̄
ab illo totū ē. Non enī cū ab ipso ēē cepit. in illo ēē desiit.
s̄ ꝓcessit ab illo. ⁊ ꝑmansit in illo. Ꝓpt̄ea dona lumina st̄